Вже пройшла зима — широко й розлого
Розлилось навкруг світло і тепло.
Веселіє серце в доброго і злого,
Лагідніє страдника пахмурне чоло.

Все цвіте, буяє, все дзвенить, співає,
Навіть хмурий наш, хворий наш Париж
Молодим сонцям радо розкриває
Тисячні обійми червінькових криш.

В мене ж на душі цілий рік весніє,
Квітне флореаль ласки і тепла,
Мрія коло мрії райдужно ясніє,
Пломінь коло пломеню радісно пала.

Це блакитне небо — лиш вінець лазурі,
Що в душі сміється світло-молодій,
Це моя весна, це кінець зажурі,
Це велике свято здійснених надій.

Хай цвіте весна й стигне літа сила,
Хай за ними йде осінь і зима!
Всі чотири пори, мила, ти скрасила,
Ти сама краса, ти любов сама!